

अपराधभञ्जनस्तोत्रम्

Aparadhabanja Stotram

अपराध भञ्जन स्तोत्रम्

शान्तं पद्मासनस्थं शशिधरमुकुटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं
शूलं वज्रं यद्भङ्गं परशुमपि वरं दक्षिणाङ्गे वहन्तम ।
नागं पाशं यद्घृष्टं ऽमरुत्कसहितं याङ्कुशं वामभागे
नानालङ्कारदीप्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं भजामि ॥१॥

वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं
वन्दे पद्मगर्भं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिम ।
वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियं
वन्दे भक्तजनाश्रयं यद्वरं वन्दे शिवं शङ्करम् ॥२॥

आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति क्लृप्तं मातृकुक्षौ स्थितः सन
विष्मूत्रामेध्यमध्ये व्यथयति नितरां जाठरो जातवेदाः ।
यद्यद्वा सांभुः दुःखं विषयति विषमं शक्यते केन वक्तुं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥३॥

बाल्ये दुःखातिरेको मललुलितवपुः स्तन्यपाने पिपासा
नो शक्यं चेन्द्रियेषु भवगुणजनिता जन्तवो मां तुदन्ति ।
नानारोगोत्थदुःखाद्दुःखपरिवशः शङ्करं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥४॥

प्रौढोऽहं यौवनस्थो विषयविषधरैः पञ्चभिर्मर्मसन्धौ
दृष्टो नष्टो विवेकः सुतधन युवतिस्वादुसौभ्ये निषण्णाः
शैवे चिन्ताविहीनं मम हृदयमहो मानगर्वाधिभ्रं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥५॥

वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विगतगतनतैराधिदैवादितापैः
पापैरौर्विद्योगैरसदृशवपुषं प्रौढीनं यद्दीनम् ।
मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमति मम मनो धूर्जटेर्ध्यानशून्यं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥६॥

नो शक्यं स्मार्तकर्म प्रतिपद्यन्नमत्यवायाकुलाभ्यं
श्रीतं वार्ता कथं मे द्विजकुलविहिते ब्रह्ममार्गे यद्दारे ।

नष्टो धर्मो विचारः श्रवणमननयोः को निदिध्यासितव्यः
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥७॥

स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिविधामाहृतं गाङ्गतोयं
पूजार्थं वा कदाचिद्बहुतरुगहनात् षष्ठ्युत्प्रेषकपत्रम् ।
नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धपुष्पे त्वदर्थं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥८॥

दुग्धैर्मध्वाज्ययुक्तैर्घटशतसहितैः स्नापितं नैव लिङ्गं
नो लिप्तं यन्मनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न प्रसूनैः ।
धूपैः कर्पूरदीपैर्विधिरसयुतैर्नैव लक्ष्योपहारैः
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥ ९॥

नञ्जो निःसङ्गशुद्धस्त्रिगुणविरहितो ध्वस्तमोहान्धकारो
नासाग्रे न्यस्तदृष्टिर्विहरभवगुणैर्नैव दृष्टं कदाचित् ।
उन्मत्तावस्थया त्वां विगतकलिमलं शङ्करं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥१०॥

ध्यानं चित्ते शिवाभ्यं प्रयुरतरधनं नैव दत्तं द्विजेष्यो
हव्यं ते लक्षसंभ्यं हुतवहवदने नार्पितं बीजमन्त्रैः ।
नो जप्तं गाङ्गतीरे व्रतपरिचरणै रुरुजघ्नैर्न वेदैः
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥११॥

स्थित्वा स्थाने सरोजे प्रणवमयमरुत्कुम्भके सूक्ष्ममार्गे
शान्ते स्वान्ते प्रलीने प्रकटितगहने ज्योतिरूपे पराभ्ये ।
लिङ्गं तत्प्रसवाय्यं सकलमभिमतं नैव दृष्टं कदाचित्
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥१२॥

आयुर्नश्यति पश्यतो प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं
प्रत्यायान्ति गताः पुनरन दिवसाः कालो जगद्भक्षकः ।
लक्ष्मीस्तोयतरङ्गभङ्गयपला विद्युय्यलं ज्वनं
तस्मान्मां शरणागतं शरणात् त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥१३॥

यन्मोद्भासितशेभरे स्मरहरे गङ्गाधरे शङ्करे
सपैर्भूषितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे
दन्तित्वक्कतिसुन्दरांभरधरे त्रैलोक्यसारे हरे
मोक्षार्थं कुरु चित्तवृत्तिममलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥१४॥

किं दानेन धनेन वाञ्छिकरिभिः प्राप्तेन राज्ञेन किं
किं वा पुत्रकणत्रमित्रपशुभिर्देहेन गेहेन किम् ।
ज्ञात्वैतत्क्षणात्सुखं सपदि रे त्याज्यं मनो हूरतः

स्वात्मार्यं गुरुवाक्यतो लज लज श्रीपार्वतीवल्लभम् ॥१५॥

करचरणाकृतं वाङ्मायजं कर्मजं वा
श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् ।
विहितमविहितं वा सर्वमेतत्क्षमस्व
जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शंभो ॥१६॥

गात्रं लम्बसितं स्मितं च हसितं हस्ते कपालं सितं
भट्टवाङ्गं च सितं सितश्च वृषभः कर्णे सिते कुण्डले।
गङ्गाङ्गेनसितं जटावल्लयकं यन्त्रः सितो भूर्धनि
सोऽयं सर्वसितो ददातु विभवं पापक्षयं शङ्करः ॥१७॥

एतत्पराधमञ्जनस्तोत्रं समाप्तम् ॥

www.shaivam.org
